

Література:

1. Артеменко Н.Ф., Гончарук Н.Т. Мотивація персоналу у сфері державної служби України: проблеми та перспективи. *Аспекти публічного управління*. № 2 (2). 2013. С. 48–54.

2. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: Указ Президента України від 25 червня 2013 р. № 344/2013 / Верховна рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/344/2013#n10> (дата звернення 25.10.2023).

3. Сиченко, В. В., Хитько, М. М., Хитько, М. О. Використання форсайту для стратегічного планування розвитку освіти в умовах її системних змін. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2020. № 2 (25). С. 152–157.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-371-2-5>

**REGULATORY AND LEGAL SUPPORT OF THE ACTIVITIES
OF THE NATIONAL GUARD OF UKRAINE AS A FORM
OF PUBLIC ADMINISTRATION MECHANISMS**

**НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ЯК ФОРМА МЕХАНІЗМІВ
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

Midina A. S.

*Senior Lieutenant, Postgraduate
Student at the Department of Personnel
Management and Labor Economics
Institute of Public Administration
V. N. Karazin Kharkiv
National University
Kharkiv, Ukraine*

Мідіна А. С.

*старший лейтенант,
аспірантка кафедри управління
персоналом та економіки праці
Навчально-науковий інститут
«Інститут державного управління»
Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна
м. Харків, Україна*

Національна гвардія України (далі – НГУ), відповідно до статті 1 Закону України «Про Національну гвардію України», є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України і призначено для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від кримінальних та інших протиправних посягань, охорони громадської безпеки і порядку та

забезпечення громадської безпеки, а також у взаємодії з правоохоронними органами – із забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій [1]. Маючи визначений обсяг функцій за призначенням, НГУ керується у своїй діяльності нормативно-правовими актами діючого законодавства, які в умовах повномасштабного вторгнення з боку Російської Федерації, зазнали визначених уточнень та доповнень. Адже приймаючи активну участь в обороні держави, здійснюючи протидію агресору, НГУ у взаємодії зі Збройними Силами України та Службою безпеки України, виявили слабкі місця державного апарату, які потребують академічної дискусії та врегулювання.

Так, оголошення правового режиму воєнного стану на території України стало одним з інструментів державного управління, що вплинуло на нормативно-правове забезпечення діяльності Національної гвардії України та його наслідки. Здійснюючи забезпечення обороноздатності держави, особовий склад НГУ в максимально короткий термін часу, переміщався по території України, особливо в перші тижні воєнного вторгнення в районах (з/до районів) ведення бойових дій. При цьому, в процесі переміщення з військовослужбовцями це питання майже не узгоджувалося, відповідні юридичні документи, що засвідчують факт їх переміщення, не оформлялися. Пріоритетами виступали – своєчасність, мобільність і точність виконання покладених завдань. Як наслідок, з часом військовослужбовці стикнулися з рядом проблем, що безпосередньо пов'язані з набуттям статусу внутрішньо переміщеної особи. Адже слабка правова робота і правова культура з боку командирів, а також нечітка узгодженість та розпорошеність нормативно-правових актів призвели до великої кількості судових звернень.

Також, болючим питанням у перші тижні повномасштабного вторгнення для військовослужбовців НГУ було питання щодо надання соціального захисту та переміщення членів їх сімей у більш безпечні райони держави або за міжнародними програмами – за кордон. Адже як показала практика, дружини з дітьми, а також домашні тварини залишилися незахищеними категоріями суспільства. Закон України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» не спрацював повною мірою.

Крім цього, і понині залишається відкритим питання щодо нарахування виплат військовослужбовцям, які здійснюють захист державного суверенітету, оскільки розрізнення за видом і родом військ призвело до ситуацій, де військовослужбовці різних відомчих структур,

виконуючі однакові завдання на одному й тому ж військовому об'єкті, отримували різні розміри додаткових виплат до грошового забезпечення. І суттєву роль в цьому питанні відіграло суб'єктивне ставлення командирів до норм діючого законодавства та їх трактування.

На даний час, вищезазначені питання майже узгодженні, однак це не означає, що виклики сьогодення не порушують нові проблеми. Залишаються ще відкритими – волонтерська діяльність та надходження гуманітарної допомоги до адресата в дійсному і кількісному вигляді. Адаже багато маємо прикладів зловживання службовим становищем та колабораціонізму.

Дивлячись на окреслені проблеми та гнучкий державний інструментарій в період дії правового режиму воєнного стану, ми приходимо, до висновку, що які б виклики та загрози не виникали у глобалізаційному просторі, механізми державного управління завжди знайдуть своє нормативно-правове відображення у законодавчих актах з урахуванням їх юридичного значення та юридичної сили.

Література:

1. Про Національну гвардію України : Закон України від 13 березня 2014 року № 876-VII (зі змінами та доповненнями). [Електронний ресурс]. Офіційний сайт Верховної ради України. Режим доступу: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18#Text> (станом на 26.10.2023).